

Την Κυριακή 26 Απριλίου 2009, η Ισραηλιτική Κοινότητα Αθηνών τίμησε τη μνήμη των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος σε ειδική τελετή που έγινε στο Εβραϊκό τμήμα του Γ' Νεκροταφείου στη Νίκαια. Σε κλίμα έντονης συγκίνησης, παρουσία των λίγων εναπομεινάντων στη ζωή διασωθέντων ομήρων των στρατοπέδων συγκέντρωσης, Ελλήνων Χριστιανών που βοήθησαν στη διάσωση Εβραίων συμπολιτών τους και έχουν χαρακτηριστεί Δίκαιοι των Εθνών και πλήθους κόσμου, οι Ραβίνοι Αθηνών έψαλαν επιμνημόσυνη δέηση, πενθώντας τα 6.000.000 Εβραίων θυμάτων του Ναζισμού, μεταξύ των οποίων και 60.000 Έλληνες Εβραίοι.

Η ατμόσφαιρα στη διάρκεια της τελετής ήταν ιδιαίτερα φορτισμένη φέτος, εξαιτίας της πρόσφατης απόφασης του Εφετείου Αθηνών, με την οποία αθώωθηκε γνωστός για τις αντιλήψεις του Έλληνας συγγραφέας, δηλωμένος νοσταλγός του Ναζισμού και αρνητής του Ολοκαυτώματος. Οι Εβραίοι της Αθήνας διαδήλωσαν σιωπηρά και ειρηνικά μπροστά στο Μνημείο των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος στο Νεκροταφείο τους και με τον τρόπο αυτό εξέφρασαν την απογοήτευσή τους για την ιστορική διαστρέβλωση και την προσβολή της μνήμης αθών θυμάτων, που έμμεσα αποδέχεται η απόφαση του Εφετείου. Με την αναγραφή σε πανό **«ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»** και φορώντας ο καθένας στο πέτο ένα κίτρινο άστρο του Δαβίδ, όμοιο με αυτό που φορούσαν οι όμηροι των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης, οι Έλληνες Εβραίοι συμβόλισαν την απόφασή τους να μην επιτρέψουν την οποιαδήποτε υποβάθμιση του χειρότερου μαζικού εγκλήματος της ιστορίας.

Κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο κ. Ισαάκ Λεών, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών, ο οποίος μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής: «Όλος ο κρατικός μηχανισμός της Ναζιστικής Γερμανίας οργανώθηκε και συνεργάστηκε για την επιτυχία της τελικής λύσης του Εβραϊκού ζητήματος. Κάθε βραχίονας της γραφειοκρατίας της περιλήφθηκε στις διοικητικές μέριμνες της μαζικής δολοφονίας, μετατρέποντας τη χώρα σε αυτό που ένας μελετητής του Ολοκαυτώματος έχει ονομάσει «γενοκτόνο κράτος». Οι Εβραίοι έπρεπε να εντοπιστούν, να καταγραφούν μεθοδικά, να

παγιδευτούν σε γκέτο, να παραπλανηθούν όσον αφορά τη μοίρα που τους επιφύλασσαν, να συλληφθούν, να μεταφερθούν μέσα σε βαγόνια μεταφοράς ζώων, από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα στα στρατόπεδα εξόντωσης της Κεντρικής Ευρώπης και εκεί πλέον να δολοφονηθούν με τις πλέον σύγχρονες επιστημονικές και βιομηχανικές μεθόδους της εποχής».

Καυτηριάζοντας την απάθεια των κοινωνιών μπροστά στην επερχόμενη καταστροφή τόνισε ο κ. Λεών:

«Είναι εύκολο να πιστέψουμε ότι ο Χίτλερ ήταν ένας παράφρων. Είναι εύκολο να πιστέψουμε ότι κάποιοι φανατικοί Ναζί τον ακολούθησαν. Αν όμως θέλουμε να δούμε την αλήθεια κατάματα, αν θέλουμε να πάρουμε τα πραγματικά διδάγματα της Ιστορίας, τότε πρέπει να καταλάβουμε ότι χωρίς την αδιαφορία των πολλών και την εν πολλοίς σιωπηρή ανοχή τους, δεν θα ήταν δυνατόν μια χούφτα τρελοί να εξολοθρεύσουν τόσα εκατομμύρια ανθρώπους. Όπως είπε και ο Edmund Burke, "για να θριαμβεύσει το κακό αρκεί οι καλοί άνθρωποι να αδιαφορήσουν"».

Επιβραβεύοντας τη στάση των ολίγων, ο κ. Λεών αναφέρθηκε στο παράδειγμα της Ζακύνθου λέγοντας:

«Τι θα συνέβαινε αλήθεια αν οι καλοί άνθρωποι δεν αδιαφορούσαν; Μια σπάνια περίπτωση στην Ευρώπη είναι η περίπτωση της Ζακύνθου. Όταν οι αρχές κατοχής ζήτησαν από τον Δήμαρχο Καρρέρ και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο τη λίστα με τους 275 Εβραίους του νησιού, αυτοί παρουσίασαν 2 μόνο ονόματα. Αυτά του Δημάρχου και του Αρχιεπισκόπου. Ταυτόχρονα οι κάτοικοι του νησιού έκρυσαν τους Εβραίους συντοπίτες με αποτέλεσμα να τους σώσουν όλους.

Αν υπήρχαν περισσότεροι Δήμαρχοι Καρρέρ, περισσότεροι Αρχιεπίσκοποι Χρυσόστομοι, τότε πολύ λιγότεροι Εβραίοι στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη θα ακολουθούσαν τον δρόμο του μαρτυρίου στα στρατόπεδα του θανάτου. Αν υπήρχαν περισσότεροι Ζακυνθηνοί να μην αδιαφορήσουν αλλά να προτάξουν τα στήθη τους για τους Εβραίους συμπατριώτες, τότε δεν θα μιλούσαμε σήμερα εδώ για το Ολοκαύτωμα».

Καυτηριάζοντας τα φαινόμενα του σύγχρονου Αντισημιτισμού στην Ελλάδα και διεθνώς και εκδηλώνοντας την αποφασιστικότητα του Αθηναϊκού Εβραϊσμού στην καταπολέμηση του Ρατσισμού και του Αντισημιτισμού, ο κ. Λεών κατέληξε:

Το «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ» δεν είναι για μας ένα εύηχο θεωρητικό ιδεολογικό σύνθημα. Είναι στάση ζωής, απέναντι σ' αυτούς που επιβουλεύονται τη ζωή μας. Είναι στάση ζωής απέναντι στον Αχμαντινιτζάντ και τους δορυφόρους του, που διακηρύσσουν την καταστροφή του Εβραϊκού κράτους και του Εβραϊκού λαού. Είναι στάση ζωής απέναντι σ' αυτούς που του δίνουν βήμα για να στάξει το δηλητήριό του. Είναι στάση ζωής απέναντι στους νοσταλγούς του Ναζισμού. Είναι στάση ζωής απέναντι σ' αυτούς που ανέχονται και αθρώνουν τους σκοταδιστές. Είναι στάση ζωής απέναντι σ' αυτούς που ισχυρίζονται ότι οι Εβραίοι «βρίσκονται στη ρίζα του κακού». Είναι στάση ζωής απέναντι σ' αυτούς που δεν αντιδρούν όταν κάποιοι διακηρύσσουν ότι οι Εβραίοι «μυρίζουν αίμα».